

Vi have havt meget høit lønnede Mænd i lignende Stillinger, med Hensyn til hvilke det har vist sig, at de have været meget tynde til at udfylde deres Post. Hvis de Herrer ville sige, hvad der er blevet hentydet til, at saadanne Folk, naar de ikke ere tilfredse med Betingelserne, kunne gaae deres Vej, og at det er paa Tide, at de, hvem man ikke har Brug for, gaae deres Vej, skal jeg dog bemærke, at der er gaaet mange dygtige Kræfter bort netop fra disse Administrationsgrene, at man netop i de sidste Dage er bleven trykket ved, at saa mange af de dygtige Kræfter ere gaaede bort og ud af Landet. Der er altsaa neppe nogen Opfordring til at gaae den Vej, ikke at lønne saaledes, at man ikke altid kan have saa dygtige Kræfter, som man kan være tjent med, og navnlig troer jeg ikke, at det er et Princip, som det vil være rigtigt for Folkerepræsentationen at hævde. — Den ærede Ordfører sagde, at jeg i mine Ytringer og Indvendinger havde været temmelig streng, idet jeg nemlig havde sagt, at der ikke var en eneste af de opstillede Endringer, som jeg kunde bilige. Det var da tilsfald kun, hvad den ydre Form angaaer, at jeg kan siges at have været streng i mine Indvendinger, og det er muligt, at jeg burde have fremsat den noget Mere moderat, men jeg vil dog sige, at jeg endnu ikke kan erkjende, at mine Indvendinger have været ubeføiede. Jeg maa vedblivende holde for, at der er ingen af de opstillede Forandringer, som kan anses for Forbedringer, og selv det sidste Forslag om, at Lovforslaget allerede skal omarbejdes i Finantsaaret 1874 — 75, kan jeg ikke ansee for nogen Forbedring. Jeg siger altsaa, at jeg endnu ikke er kommen bort fra den Anskuelse, at jeg ikke med Hensyn til ethvert Punkt, der er foreslaaet forandret, kan indsee, at denne Forandring vil være en Forbedring. Dette er ganske vist en noget streng Dom, men jeg tillader mig at udtale mig med nogen Sikkerhed med Hensyn til Spørgsmaal af denne Bestaffenhed, fordi jeg er saa fri at forudsætte hos mig selv, at jeg kjender Noget til de Sager, her er Tale om. Jeg maa forøvrigt til en vis Grad rette den samme Bemærkning imod den ærede Ordfører som den, han rettede imod mig, nemlig for-

saavidt han fremdrog de Ytringer, jeg fremkom med angaaende Telegraphdirecteuren. Jeg anseer det for fuldstændig besøiet, at vi her i Rigsdagen fremdrage den mindre heldige og mindre samvittighedsfulde Embedstjeneste, naar der er Grund dertil; men naar det Modsatte er Tilfældet, finder jeg det fuldstændigt ligesaa besøiet, at man omtaler det her, og især naar der er Spørgsmaal om at fordre Tillæg for Embedsmanden. Jeg er igjennem Erfaringen kommen til den Overbeviisning, at Ingen af os her med fuld Sikkerhed kan overskue de Spørgsmaal, hvorom her er Tale, og jeg anseer det da for fuldstændigt berettiget, at man slutter sig saameget som muligt til de Planer, Telegraphdirecteuren forelægger, hvorimod der ikke er opstillet Noget med virkelig gyldig Grund. Min Dom gjaldt hans Virksomhed som Telegraphdirecteur; det er hans Stilling som saadan, jeg har ydet Anerkendelse, og den troer jeg ikke, Tiden skal forkaeste. — Jeg maa altsaa fremdeles fastholde, at navnlig Forslaget om at udstryge Pensionberettigelsen for en Deel af disse Embedsmænd, som jeg bestemt formoder, at man kun har ladet beholde deres Plads i Stats tjenesten for denne ringe Lønning, for at de, naar de have opslidt deres Kræfter i Tjenesten, ved Pension skulde have deres Alderdom sikret, ikke kan betragtes for at være heldigt.

Bille: Det skal være en ganske kort Bemærkning, som jeg vil tillade mig ligeoverfor den ærede Ordfører. De Betragtninger, han anstillede angaaende den eiendommelige Form for Statens Virksomhed, som finder Sted ved Post-, Telegraph- og Jernbanevæsen, skal jeg lade staae hen. Jeg erkjender ikke Rigtigheden deraf; men jeg behøver ikke at røre videre derved, thi vi have for kort Tid siden vedtaget en Lov, som for et af disse Omraader, nemlig Postvæsenet, netop fastsætter den samme Regel, som gjælder for al øvrig Stats-tjeneste, nemlig, at man for visse Dele selv af de lavere Trin har kongelig ansatte Embedsmænd. Jeg skal villig erkjende, at man har søgt at indskrænke, men man har ikke heelt ophævet Antallet af de kongelig ansatte Embedsmænd. Hvis det altsaa er rigtigt, at